

Deze norm handelt over de eigenschappen van natuurlijke, kunstmatige of gerecyclede toeslagmaterialen (“aggregaten” of “granulaten”) voor ongebonden of hydraulisch gebonden toepassingen.

Voor de verschillende soorten van toeslagmaterialen (grove, fijne en zogenoemde “all-ins”) worden algemene voorwaarden gesteld voor de korrelverdelingsgrenzen en richtlijnen gegeven hoe deze vastgelegd dienen te worden. Daarnaast gelden in bepaalde gevallen bijkomende eisen, die de variatie van de korrelverdeling moeten beperken.

De norm voorziet voorts in een klasse-indeling en verwijst naar beproevingsmethoden voor de korrelvorm van grove toeslagmaterialen, het percentage ronde en gebroken stukken in grove toeslagmaterialen, en het gehalte aan fijne bestanddelen en de kwaliteit ervan).

Zij onderscheidt een viertal fysische eigenschappen, waaronder de wateropname.

Voorts somt de norm een aantal algemene chemische eigenschappen op (in zuur oplosbare sulfaten, gehalte aan zwavelverbindingen en andere bestanddelen). Voor de bestanddelen van hoogovenslak gelden enkele specifieke eisen. De aanwezigheid van bestanddelen die een ongunstige invloed kunnen hebben op de materialen waarin het toeslagmateriaal verwerkt wordt, moet bijkomend worden bepaald.

De duurzaamheid van het toeslagmateriaal moet, indien nodig, worden aangetoond aan de hand van de “Sonnenbrand” (voor basalt) en de vorst-dooibestandheid.

De norm vermeldt de procedures om de conformiteit van toeslagmaterialen voor de verschillende genoemde eigenschappen aan te tonen. Vóór het eerste gebruik moeten typeproeven (ITT) worden uitgevoerd. De producent moet bovendien een productiecontrolesysteem (FPC) invoeren om voortdurende conformiteit van zijn product te kunnen waarborgen. De verplichte onderdelen van dit productiecontrolesysteem en de minimale frequenties om de verschillende eigenschappen na te gaan, worden vermeld in bijlage C.

Voor de bepaling van de kwaliteit van de fijne bestanddelen en de vorst-dooibestandheid worden bijkomende details verstrekt in de bijlagen A en B.

EN 13242 is een geharmoniseerde norm. Toeslagmaterialen die binnen het toepassingsgebied vallen, zijn bijgevolg onderworpen aan verplichte CE-markering. Bijlage ZA vermeldt welke eigenschappen geharmoniseerd zijn en waarvoor de producent dus een prestatie dient te verklaren. Afhankelijk van de uiteindelijke toepassing laat de norm de keuze tussen een conformiteitsprocedure volgens AoC-systeem 4 (enkel een verklaring van de producent) of AoC-systeem 2+ (waarbij voor bepaalde onderdelen van het conformiteitsonderzoek een beroep moet worden gedaan op een daarvoor aangemelde instantie).

In ieder geval moet de producent de documenten die in bijlage ZA genoemd worden, ter beschikking van de gebruiker houden. Toeslagmaterialen moeten worden gemerkt (op de leveringsbon, op de verpakking of op de bijgevoegde commerciële documenten) zoals op de laatste bladzijden van bijlage ZA is aangegeven.

Referenties

- NBN EN 13242:2002: Toeslagmaterialen voor ongebonden en hydraulisch gebonden materialen voor burgerlijke bouwkunde en wegenbouw